

LXXXVII.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Afløsning af flere Statskassen tilflydende contractmæssige Afgifter og samme paahvilende Byrder.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 17de Juni 1870.)

Folkethingets Udvalg har i denne Sag troet at maatte stille sig paa et noget andet Standpunkt end det, der især er blevet gjort gjældende i Landstthinget. Ligesom ved Afløsningen af andre Ydelsler har man troet ogsaa her at burde imødekomme Beboerne, forsaavidt dette kunde skee uden Skade for Statskassen. Uden at gaae saa vidt som ved Afslørningsloven for de tidligere slesvigske Districter, der kun capitaliserer til Afgifternes 20-dobbelte Beløb, har man meent at kunne tage et passende Hensyn til begge Parters Larm ved at foreslaae at capitalisere til det Beløb, der svarer til de kongelige Obligationers Cours. Uden at lide Tab sparer Staten ved Afslørning paa dette Vilkaar megen Uleilighed og adskillige Omkostninger, og Beboerne ville vel endog saa vanskelig i større Omfang gaae ind paa en Afslørning, hvor Betingelserne staae under de Vilkaar, paa hvilke de privat kunne vente lignende Saan, hvilke Vilkaar i Almindelighed maae antages nogenlunde at ville svare til de kongelige Obligationers Priis.

Naagtet hele Udvalget er enigt i denne Betragtning, har dog Udvalgets Mindretal troet subsidiairt at burde foreslaae en Capitalisering, der i Diebliffet er noget fordeelagtigere for Statskassen; om end Loven derved vilde blive mindre benyttet, anseer Mindretallet dog dette for Beboerne mindre gunstige Forslag ved denne Lov, som kun giver en Tilladelse for

de Beboere, der selv ønske at benytte den, for at være at foretrække, fremfor at Loven slet ikke skulde komme ud.

Udvalget kan paa ingen Maade finde det rigtigt at anlægge en forskjellig Maalestol for Afslørningen af de Afgifter, der tilkomme Statskassen, og de Ydelsler, denne udreder til Communerne eller til de enkelte Beboere, og Mindretallet foreslaaer derfor, under Forudsætning af, at dets subsidiaire Forslag skulde blive vedtaget, en tilsvarende Beregningsmaade ved Afslørningen af Statskassens egne Byrder.

Udvalget kan — paa et enkelt Medlem, Bille, nær — heller ikke tiltræde den Betragtning, der er bleven gjort gjældende i Landstthinget, at Afgifterne i Korn skulde være fordeelagtigere for Statskassen paa Grund af Kornets sandsynlige Stigning i Værdi; det er neppe muligt at fælde nogen Dom over, hvorledes Forholdet mellem Korn og Penge i Fremtiden vil stille sig.

Man har fundet, at tildeels de samme Betragtninger, som gjore sig gjældende ved Spørgsmaalet om Arvefæsteafgifterne, ogsaa tale for Afslørningen af de halve Kjøbesummer samt for Afslørningen paa tilsvarende Vilkaar.

For at give Befolkningen længere Tid til at forberede Afslørningen, og navnlig for at give den Leilighed til at benytte Tilladelsen til efterhaanden at afløse enkelte Dele af Afgiften, har man troet det rigtigt at forlænge